

– Не мога да дам на вас този подарък, защото е много ценен. За него кралят ще ми заплати цяло състояние. Трябва да го отнеса на краля сам.

– Нека да е както искаш, циганино, но ще дадеш на нас половината от онова, което получиш от краля.

– Добре, имате половината – съгласил се момъкът. Стигнал втората порта, където стояла Втората стража:

– Къде отиваш и как така Първата стража те е пустила?

– Отивам при краля, нося му подарък. Първата стража ме пусна, защото ѝ обещах половината от наградата, която ще ми даде кралят.

– Ние също ще те пуспем, ако обещаеш, че и на нас ще дадеш половината от това, което ти остане.

– С най-голяма радост.

И Втората стража пустила циганина. Само че там имало и Трета стража, така че трябвало да обещае и на нея. Стражата телефонира на краля, който изпратил своя адютант, за да види циганина:

– Не мога да те заведа при краля, защото има важно съвещание.

– Извикай го от това съвещание и кажи, че му нося хубав подарък.

Понеже бил много настойчив, кралят поканил циганина на съвещанието, а циганинът настоявал да извикат и кралицата.

Щом развързал чувала, от него излезли лисчо и лисана и започнали да си играят. Кралят, кралицата и кралската дъщеря не знаели къде да се диянат от радост.

– Добре ни повесели, циганино, кажи колко пари да ти платя – казал кралят.

– Кралю, не ща пари – отвърнал циганинът.